La tercera porta

Per DavidG el dt., 12/06/2018 - 17:52

Al lloc sagrat s'arriba per tres accessos diferents. Com les tres grans façanes de la Sagrada Família, tres són també les portes que introdueixen a l'encontre amb el Senyor.

La primera, la porta del cos. A través del moviment alentit, la postura, la respiració atenta, la consciència dels sentits...puc preparar-me i ser introduït a la Seva presència.

En segon lloc, la porta del cor. La memòria agraïda, l'amor compartit o el desig de plenitud: fer surar els afectes, en definitiva, és una altra forma de trucar a la porta que la Gràcia obre.

Una tercera és la porta de la raó. La lectura comprensiva d'un text inspirat, arriscar-se a posar nom al que sento, és posar en joc la intel·ligència, la funció humana que ens fa més lliures i responsables.

Et proposo avui, accedir al lloc sagrat per aquesta tercera porta.

Agafa la pregària del parenostre. La saps de memòria però si la respires paraula a paraula les significacions que brollen et sorprendran. Aquesta es una manera de pregar ben coneguda que Sant Ignasi ja proposava als Exercicis.

Però, no és així com et proposo pregar avui. Aquesta vegada tindràs un full en blanc i un bolígraf a la mà. Et fas conscient de les set peticions de que consta el parenostre tal com el solem recitar: *sigui, vingui, faci's, doneu-nos, perdoneu, no permeteu i deslliureu-nos*. Cercaràs reescriure cada una de les set coses que demanem al Pare, sense repetir cap de les paraules que ja coneixes de la versió original.

Per exemple, la primera: *Pare nostre, que esteu en el cel: sigui santificat el vostre nom.* Podríem dir: *Tu que ens vas donar la vida i habites en els llocs més inaccessibles: que el teu ser sigui reconegut com el més sagrat...*

T'animes a continuar tot fent teva la versió?